

องค์ความรู้หอสมุดแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

เรื่อง

กะเหรี่ยงสุพรรณ

เรียบเรียง

นางอภิญญา นุช เผ่าพงษ์คล้าย

บรรณารักษ์ชำนาญการ

นิราศสุพรรณ สุนทรภู่กล่าวว่า

ถึงนามสามชุกถ้า ป่าดง
กะเหรี่ยงไร่ฝ้ายลง แลกกล้า
เรือค้าทำนั้นคง ดอยกะเหรี่ยง เรียงเอย
รายจอดทอดทำน้ำ นับฝ้ายขายของๆ

ป่าชุมชนบ้านห้วยหินดำ เป็นชุมชนชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงโปว์ ที่มีการตั้งถิ่นฐานมานานกว่า ๒๐๐ ปีศึกษาวิถีการดำรงชีวิตของชุมชนกับป่า การใช้ประโยชน์จากป่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการจัดการป่า และ จิบชาชิ มื้อ หน่อง ฟังผู้เฒ่าเล่าความหลัง เรื่องราวของชุมชนกะเหรี่ยง วัฒนธรรม ประเพณีย่องสาว รับฟังบทเพลงที่เล่าเรื่องราววิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง การแสดงรำตง เต้นชมธรรมชาติของชุมชนเขา ดูแปลงข้าวไร่สีเหลืองทองทั่วทั้งภูเขา

กะเหรี่ยงสุพรรณ จากที่ราบริมฝั่งแม่น้ำสุพรรณ ขึ้นสู่ดินแดนทิวเขาในเขตดินแดนเขตอำเภอด่านช้าง ปัจจุบันยังมีชาวกะเหรี่ยงโป อาศัยอยู่ในเขตตำบลองค์พระ และตำบลวังยาว หลายหมู่บ้าน เช่น บ้านทุ่งมะกอก บ้านกล้วย บ้านวังยาว บ้านห้วยดินดำ บ้านตะเพินคี บ้านป่าแฝก และบ้านองค์พระ

ชุมชนกะเหรี่ยงในสุพรรณบุรี เป็นชุมชนกะเหรี่ยงที่ตั้งเดิมที่กะเหรี่ยงในบริเวณจังหวัดนี้เป็นชนเผ่าที่มีอยู่ตั้งแต่ยังไม่มีารรวมกันเป็นประเทศ ซึ่งในช่วงนั้นถูกรังแกจากมอญและพม่าทำให้ "ผู้เสล่า" ซึ่งเป็นคนทวาย ทนไม่ได้ที่ถูกพม่าและมอญรังแกอยู่เสมอจึงรวบรวมคือทั้งเด็กและคนชรา ออกเดินทางขึ้นไปเขาตะนาวศรีระหว่างการเดินทางพม่าเองก็นำกองทัพออกติดตามจนทำให้ผู้เสล่าเดินทางไปถึงสันเขาตะนาวศรีซึ่งเป็นพรมแดนกั้นระหว่างไทยและพม่า ผู้เสล่าและคนอื่น ๆ ตัดสินใจเดินเลาะตามห้วยจนถึงแควน้อย สังขละบุรี พอถึงแควใหญ่จึงพักแรมอยู่บนเขา เมื่อตัดสินใจจะอาศัยอยู่ที่นี้จึงเดินทางเข้าไปขอพบพระเจ้าแผ่นดินของไทย ซึ่งคนตามประวัติศาสตร์กะเหรี่ยงไม่ทราบชื่อของพระเจ้าแผ่นดินในช่วงนั้น ทราบแต่ว่าท่านเป็นคนที่ไว้ผมมวยข้างหน้าและมีผ้าคาดผม โดยผู้เสล่าเล่าให้พระเจ้าแผ่นดินฟังถึงความเดือดร้อนที่พบเจอและขอที่พึ่งพิง แม้พระเจ้าแผ่นดินจะไม่รู้จักพม่าและมอญ แต่อนุญาตให้กะเหรี่ยงอาศัยอยู่ในแผ่นดินได้ โดยมีข้อจำกัดว่าต้องอยู่ในป่าเท่านั้น เมื่อได้ความดังนั้นผู้เสล่าจึงกลับไปบอกพี่น้องของตนเองและพากันอพยพไปที่ลำตะเพินและมาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ตะเพินคีและแยกย้ายกันอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

โดยในช่วงแรกอดอยากมากต้องหาเผือก มันและกลอยกินเพื่อประทังชีวิตต่อมาจึงเริ่มทำไร่ เดิมพื้นที่นี้มีการอาศัยของกะเหรี่ยงอยู่ก่อนแล้ว แต่ไม่ได้มีการจดบันทึก จนสมัยรัชกาลที่ ๕ หลังพม่าถูกตีแตกจึงมีการอพยพเข้ามาอีกรอบ โดยคนที่นำกะเหรี่ยงอพยพเข้ามาในพื้นที่รอบที่ ๒ ชื่อ "ยูเซระ" เป็นคนทวาย เข้ามาตั้งรกรากอยู่ที่นี้ และ หลังจากช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้มีชาวกะเหรี่ยงอีกกลุ่มหนึ่งทำการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานเข้ามาอาศัยอยู่ ที่บ้านกล้วยเป็นกลุ่มสุดท้ายที่ได้ทำการย้ายถิ่นฐานเข้ามายังพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี

แหล่งอ้างอิง

ชมรมส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี. **แล...ล่องท่องสุพรรณ.** สุพรรณบุรี : ชมรมส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี, ๒๕๔๕.

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี. **กลุ่มชาติพันธุ์กระเบื้อง ในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี.**

[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕, จาก: <https://www2.m-culture.go.th/suphanburi/>

ผ้าทอมือกระเบื้องสุพรรณบุรี. สืบค้นเมื่อ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕, จาก:

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100040901694316>

ผู้เรียบเรียง นางอภิญญา นุช เผ่าพงษ์คล้าย บรรณารักษ์ชำนาญการ
หอสมุดแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ